

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1383/2019
23.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубомира Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 383/18 од 02.07.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 188/19 од 25.10.2019. године, у седници већа одржаној 23.01.2020. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу К 383/18 од 02.07.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 188/19 од 25.10.2019. године, у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни касациони суд:

окривљеног АА, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Што је:

„24.03.2017. године, у ..., у стању урачунљивости и са умишљајем, објавио фотографију, без пристанка лица и тиме осетно задро у лични живот тог лица, на тај начин што је на интернет порталу „ББ“, чији је уредник, у оквиру чланка који је објавио под насловом „ВВ“, објавио фотографију оштећене ГГ из ..., без њеног пристанка, иако иста нема никакве везе са спорним чланком и на тај начин је угрозио лични живот оштећене, због природе објављеног чланка, при чему је био свестан противправности и забрањености дела и хтео је његово извршење“

чиме је извршио кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика,

па му Врховни касациони суд, на основу одредаба члана 4, 42, 45, 54, 64, 65. и 66. Кривичног законика,

ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што му утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико окривљени у року провере од 1 (једне) година, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 383/18 од 02.07.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца коју ће издржати у просторијама у којима станује, без примене мере електронског надзора, на начин како је то прописано Законом о извршењу кривичних санкција, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала као и на плаћање награде и нужних издатака пуномоћника оштећене ГГ, која је ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 188/19 од 25.10.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К 383/18 од 02.07.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат АА поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев у смислу изнетих навода у захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у изнетом захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног, адвокат АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер окривљени АА који је по занимању новинар и уредник регионалног портала „ББ“, нема својство службеног лица, те није могао ни извршити кривично дело из члана 145. став 2. Кривичног законика.

Одредбом члана 145. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка врши „ко објави или прикаже списе, портрет, фотографију, филм или фонограм личног карактера без пристанка лица које је спис саставило или на кога се спис

односи, односно без пристанка лица које је приказано на портрету, фотографији или филму или чији је глас снимљен на фонограму или без пристанка другог лица чији се пристанак по закону тражи и тиме осетно задре у лични живот тог лица, док је одредбом члана 145. став 2. КЗ прописано „ако дело из става 1. овог члана учини службено лице у вршењу службе казниће се ...“.

Одредбом члана 112. став 3. КЗ прописано је да се службеним лицем сматра: 1) лице које у државном органу врши службене дужности; 2) изабрано, именовано или постављено лице у државном органу, органу локалне самоуправе или лице које стално или повремено врши службену дужност или службене функције у тим органима; 3) јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар, као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу; 4) службеним лицем сматра се и лице којем је фактички поверено вршење појединих службених дужности или послова и 5) војно лице.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА на интернет порталу „ББ“, у оквиру чланка који је објавио под називом „ВВ“ објавио и фотографију оштећене ГГ, без њеног пристанка, иако иста нема никакве везе са спорним чланком и на тај начин задро у лични живот оштећене ГГ. Окривљени АА је уредник интернет портала „ББ“, и исти према налажењу Врховног касационог суда, нема својство службеног лица. Наиме, без обзира на то што је окривљеном АА, у оквиру уређивања портала, поверено вршење одређених овлашћења са елементима јавности - односно информисање јавности путем портала који представља једну врсту медија, које се врши објављивањем информација, идеја и мишљења о појавама, догађајима и личностима за које јавност има оправдани интерес да их зна, окривљени „као уредник медија-портала“ није имао овлашћење у погледу критеријума како закон прописује, да одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу, како је то прописано одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је нашао да се у радњама окривљеног АА не стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, будући да окривљени није имао својство службеног лица у вршењу службе, већ наведеног кривичног дела из члана 145. става 1. за које се кривични прогон, у смислу члана 153. став 1. КЗ предузима по приватној тужби.

Из списка предмета произлази да је на основу исказа оштећене ГГ, у МУП-у РС ПУ Прокупље 14.03.2018. године сачињена службена белешка о обавештењу примљеном од грађана, а затим поднета и кривична пријава истог дана ПУ Прокупље 03/35/1/1-Пу бр.237/18 од 14.03.2018.године, да би затим сведок оштећена ГГ изјавила код јавног тужиоца дана 24.04.2018.године да се придружује кривичном гоњењу против осумњиченог због наведеног кривичног дела, што је записнички констатовано у предмету Кт 223/18.

Све ово има се сматрати благовременом изјавом воље којом се оштећена придружује кривичном гоњењу те стога и благовременом приватном кривичном тужбом против окривљеног.

Врховни касациони суд налази да је оштећена ГГ, у року од три месеца од сазнања за кривично дело и учиниоца, како то прописује члан 65. став 2. ЗКП, предузела кривични прогон окривљеног АА, за кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђих списа, портрета и снимка из члана 145. став 1. КЗ.

Дакле, Врховни касациони суд налази да се основано поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубомира Јовановића указује на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с`обзиром да је у редовном кривичном поступку суд применио закон који није могао бити примењен.

Одлучујући о кривичноправној санкцији, Врховни касациони суд је, применом одредаба члана 4, 42, 45, 54, 64, 65. и 66. КЗ окривљеном изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени, у року провере од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. При одмеравању казне, Врховни касациони суд је узео у обзир тежину извршеног кривичног дела, при чему је имао у виду све околности из члана 54. КЗ, као правилно утврђене у редовном поступку. По оцени овога суда, овако изречена условна осуда је сразмерна степену његове кривице и нужна да изрази друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољна за остварење прописане сврхе изрицања условне осуде у смислу члана 64. став 2. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић